בתי המשפט

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תפ"ח [redacted]

בפני: **כב' השופטת ב. אופיר-תום, אב"ד**
כב' השופטת מרים סוקולוב
כב' השופטת תחיה שפירא

המאשימה: **מדינת ישראל**

נ ג ד

הנאשם: **פלוני**
יליד 1927 **ת.ז.** ?????
מרחוב ????

טענו: **מטעם המאשימה - הפרקליטה גב' רחל רוזן (פמת"א).**
מטעם הנאשם - עו"ד שחר מנדלמן.

ג ז ר - ד י ן

איסור פרסום

תיק זה דן בעבירות מין אותן ביצע הנאשם בנכדתו הקטינה (להלן – המתלוננת).

על-מנת להגן על המתלוננת, ובשל הקִירבה המשפחתית בינה ובין הנאשם, נאסר פרסום שְׁמם, שלה ושל הנאשם, וכן, כל פרט שעלול להביא לזיהוים.

השופטת ב. אופיר-תום, אב"ד:

1. הנאשם, אדם כבן 78, עומד היום לדין בתיק זה, על עבירות שביצע לפני למעלה משתים-עשרה שנה בנכדתו, ד.ו., ילידת 1979 (להלן – המתלוננת או הנכדה) .

במסגרת הסדר טיעון שקשר עם התביעה, תוקן כתב האישום המקורי שהוגש נגדו, ולאחר שהודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הורשע בשתי עבירות של בצוע מעשים מגונים בנכדתו, שתפורטנה להלן.

מן העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן עולה, כי בתקופה הרלוונטית כאשר היתה המתלוננת קטינה בת פחות מארבע-עשרה, נהגה אימה, בתו של הנאשם, להשאירה ביחד עם אחותה הקטינה, בביתו של הסב ביפו, בזמנים בהם יצאה לחו"ל. כך עשתה אימה של הקטינה, גם ביום 7.7.92, כאשר נסעה לחופשה בת שלושה שבועות לאירופה.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי
C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

באותם ימים, כאשר שהו הילדות בביתו של הנאשם, נהג הוא לשבת עם נכדתו, המתלוננת, בסלון הבית, ולצפות עימה יחדיו בטלויזיה. במספר הזדמנויות, לאחר שהמתלוננת נרדמה תוך כדי צפיה בטלויזיה, נטלה הנאשם בזרועותיו ונשאה למיטתה, כשהיא ישנה. בעשותו כן, נהג לשפשף את גופו בגופה, ולהתחכך בה לשם גירוי או סיפוק מיניים. במקרים אלה כאשר התעוררה הקטינה עקב מעשיו של הנאשם בגופה, לא אמרה דבר, בשל היותו סבה, ובשל חששה מפניו.

באותם ימים נהג הנאשם גם ללטף את נכדתו זו, בכל גופה, כולל נגיעות בישבנה; הכל, לשם גירוי או סיפוק מיניים. גם על כך לא אמרה המתלוננת דבר לסבה הגם שמעשיו הטרידוה והפחידוה. לפי הנאמר בכתב האישום, נצרה הקטינה את הדברים בליבה, משום שהתביישה ממנו ומאחותה, ומשום שחששה מתגובתו.

בעשותו את שעשה, כך לפי כתב האישום, ניצל הנאשם את קטינותה של המתלוננת, את קירבתו אליה בהיותו סבה, את תמימותה ואת הפחד שחשה כלפיו.

משהודה הנאשם במעשיו אלה כאמור, במסגרת הסדר הטיעון עם התביעה, הורשע על רקע הודייתו זו, בעבירות כדילהלן:

(א) מעשה מגונה בבן משפחה קטין במצב המונע התנגדות - עבירה לפי סעיפים 351(ג) ביחד עם סעיפים 348(ב) ו- 345(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

(ב) מעשה מגונה בבן משפחה קטין - עבירה לפי סעיף 351(ג) ביחד עם סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לאותו חוק.

2. בהציגה בפנינו את הסדר הטיעון, הסבירה לנו התובעת, כי בבסיס החלטתה של התביעה לקושרו עם הנאשם, עמד קושי ראייתי מהותי, שנבע מן החשש שהמתלוננת לא תוכל בשל מצבה הנפשי, להתמודד בבית המשפט עם הצורך להעיד כנגד סבה. חששה של התביעה היה, לדברי באת כוחה, שזימונה של המתלוננת לבית המשפט היום, על מנת לשוב ולפתוח את הסיפור הטראומטי מלפני שנים, שגרם לה שיבוש קשה בחייה הצעירים, יסב לה נזק רב, מבלי שיועיל לביסוס אשמתו של הסב, על רקע קשייה להעיד כנגדו. בלשונה של התובעת:

"השיקולים שהנחו אותנו להגיע להסדר, בעיקרם שיקולים בעיקר שיקולים ראייתיים, יש בכך קושי ראייתי רב. הקושי נובע הן מחלוף הזמן מאז הארועים, 12 שנים חלפו, ומאופן הזכרון תיאור האירועים על ידי המתלוננת, ומצבה הנפשי של המתלוננת... המתלוננת במצב קשה וקשה לה להעיד, היתה אצלנו במשרד מספר הרב של פעמים ואנו בקשר רציף איתה...".

וכן:

"המתלוננת הסכימה להסדר. הוא על דעתה, היא שותפה בכל השלבים. כבר בהתחלה היה קושי ראייתי בתיק, כבר אז שותפה המתלוננת בלבטים שלנו בהגשת כתב האישום" (עמ' 12 לפרוט').

בנסיבות אלה, סברה התביעה כפי שהוסבר לנו, עדיף ההסדר שהציגה בפנינו, על פני טלטולה של המתלוננת לבית המשפט, ועל פני האפשרות שתתקשה להעיד ותגרום בסופו של דבר לזיכויו של הנאשם בשל חסר ראייתי שעלול לנבוע מכך.

שיקול זה, כך הסבירה התובעת, הוא שהכריע את הכף לצד קשירת ההסדר עם הנאשם, במיוחד, כאשר גילה נכונות להודות בכל שיוחס לו בכתב האישום, ולתת בכך גושפנקא לתלונותיה של המתלוננת נגדו. עצם ההודיה, כך התובעת, חשובה, היא לעצמה, לצורך שיקומה של המתלוננת ולצורך תיקון מה של הפגיעה האנושה שפגע בה סבה לפני שנים.

על רקע זה, נאותה התביעה לדבריה, ללכת כיברת דרך לקראת הנאשם, ולהסתפק בעונש של מאסר על תנאי בלבד, שהוא לכל הדעות, עונש חריג מאד לקולא בתחום עברייני זה, אף כאשר מוטל על הנאשם במקביל לשלם למתלוננת פיצוי כספי משמעותי, שעשוי לרפא, ולו במעט, את הכאב והסבל שהוסבו לה בעטיו.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

הסניגור, אישר מצידו את דברי התובעת, בהוסיפו היבטים נוספים שהיה בהם לדעתו כדי להצדיק אימוץ ההסדר על אף קולתו. בין אלה, גילו המבוגר של האיש המתקרב לשנות לשמונים, והודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

3. ייאמר מיד, כי למשמע תנאי ההסדר, סברנו כבר מלכתחילה, כי המדובר הוא בענישה החורגת במידה מפליגה מן הענישה המתחייבת בנסיבות כמו אלה שהובאו בפנינו בתיק זה, המחייבות התייחסות זהירה וכבדת ראש אליהן. שהרי, לא זו בלבד שהמדובר הוא בסדרה של מעשים מגונים שבוצעו בילדה רכה בשנים, שהיה בהם כדי לשבש את כל עולמה הרגשי, אלא, שאותם מעשים נעשו לא בידי זר, אלא בידי סבה האהוב של הקטינה, אשר הופקד בידי בתו לשמור עליה, ובמקום זאת, עשה בה את שרק אדם אטום לב יכול לעשות בנכדתו, ובכלל (וראו, על נסיון ההתאבדות שביצעה לפני מספר שנים ועל המחשבות האובדניות שליוו אותה לאורך השנים, כעולה מתסקיר הנפגע).

אין צריך לומר, שבנסיבות כאמור, היה מתבקש מיצוי הדין עם הנאשם, כולל, שליחתו אל מאחורי סורג ובריח לתקופה מהותית. שכך אומר בית המשפט בהתיחסו לרמת הענישה הנדרשת בעבירות מסוג זו קא עסקינן, בע"פ 1769/93 + 1687/93 **פלונים נ' מדינת ישראל,** תק-על 94(3) 1644:

"בין אם הדבר נובע מדחפים פתולוגים ובין אם נובע הוא מתוך נורמות וערכים מעוותים, יש להעניש עושי מעשים אלה בכל חומר הדין. מקומם של מעשים כאלה לא יכירם בחברה מתוקנת המושתתת על ערכים של כבוד האדם וחירותו ועל דאגה וחרדה לרווחתם של קטינים הגדלים בתוכה, הזכאים לילדות תקינה ללא פגיעות גופניות ונפשיות מאף אדם, ובוודאי לא מבני משפחה קרובים המופקדים על חינוכם, גידולם ורווחתם" (וכן ראו, **פלוני נ' מדינת ישראל**, תק-על 2000 (1) 834; ותפ"ח 1062/00 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' משה חכמירד** (לא פורסם).

4. על רקע דברים אלה, התלבטנו הרבה בבואנו לגזור את דינו של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון שהציעו לנו הצדדים. סברנו שבטרם נעשה כן, ראוי הוא שיונח בפנינו תסקיר נפגע, שממנו נוכל ללמוד, באופן מעמיק יותר, על מצבה של המתלוננת היום, ועל משמעות הסדר הטיעון מבחינתה.

תסקיר הנפגע שקיבלנו, העמיד בפנינו תמונה לא קלה של נערה שנפגעה קשות לפני שנים, על ידי האדם הקרוב אליה ביותר שהותיר צלקות עמוקות בנפשה. למדנו מן התסקיר, כי הטראומה שחוותה המתלוננת כילדה רכה בשנים - בעקבות העובדה שאותה דמות של סב שאמור היה לספק לה **"תחושות יציבות ונתינה"**, הפך להיות **"דמות מנצלת ופוגעת"** היתה בלתי אפשרית לגביה, ועדיין היא מהווה עבורה עד היום **"חלק מרכזי בתחושת אובדן האמון הבסיסי"** בכל הסובב אותה.

מתסקיר הנפגע למדנו עוד, כי התלונה שהגישה המתלוננת במשטרה וההליך המשפטי שבא בעקבותיה, היוו **"נדבך חשוב בהליך החלמתה"**, אף כי הקושי להתמודד עם תחושות אלה, חזיתית, עדיין גדול הוא ביותר עבורה, כדי כך, שאף הפגישה עם עורכת התסקיר, והצורך לחזור אל ארועי העבר, הציפוה מחדש בתחושות דיכאון, והחזירוה למצב של קשיי שינה ולמערבולת נפשית קשה.

5. בישיבה שנקבעה לדיון בתסקיר ובהמשך הטיעונים לעונש, חזרנו ופנינו אל הנאשם על מנת לשמוע שוב התיחסותו למעשים שביצע במתלוננת, ועמדתו לגבי הנזקים שגרם לה, כעולה מן התסקיר. מצאנו שהנאשם התקשה להפנים את מהות מעשיו, וכי עדיין לא קלט את משמעות השלכותיהם על נכדתו.

תגובתו, שבאה לביטוי בדיון בבית המשפט, החריפה את הדילמה הקשה שניצבה בפנינו, בענין אימוץ הסדר הטיעון שקשר הנאשם עם התביעה כמתואר. שהרי, גם אם אין ספק כי נטיית בתי המשפט הינה אימוץ הסדרי טיעון ככלל [ראו, דברי השופטת ביניש בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם); וכן ראו, דברי

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

הנשיא ברק בע"פ 8164/02, **פלוני ואח' נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם)], עדיין שאלה גדולה היא, אם יחול כלל זה על נסיבות כמו אלה בענייננו, בהן מוצע, במסגרת הסדר הטיעון, להטיל עונש קל ביותר על אדם שאינו מסוגל להפנים את מהות מעשיו, ואשר אינו קולט את משמעותם לגבי קרבנו.

נכון הדבר, כי כאשר מדובר בתיק בו ניצב בפני התביעה קושי ראייתי ממשי, המונע ממנה אפשרות לבסס את הנאמר בכתב האישום עד מעבר לספק סביר, ראוי לה לתביעה, שתחתור למיצוי הדין עם הנאשם, ככל האפשר, במסגרת הסדר המחייב הודייתו במיוחס לו. הודייה כזו, כפי שטענה התובעת בצדק, יש בה כדי להודיע למתלוננת כי לא לשווא היה עמלה כאשר אזרה אומץ והביאה תלונתה לבית המשפט. יש בה בהודייה כאמור כדי להודיע לכולי עלמא, כי סופה של ההתנהגות הנפשעת שבוצעה בה, לגילוי, לחשיפה ולהוקעה.

בלשונו של בית המשפט בע"פ 490/89, **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ה (4) עמ' 93:

"לא אחת מודגש, בנושא דיוננו, כי הענישה מהווה חלק הכרחי גם מההיבט הטיפולי. יש בה משום מסר ברור וחד-משמעי, כי מעשה גילוי העריות הוא מעשה אסור, הראוי לגינוי מוחלט והמהווה עבירה פלילית שעונשה בצדה. מסר זה דרוש הוא לקורבן העבירה, הזקוק ל"אישור מן החוק", כי אין הוא "אשם" בביצוע מעשים אסורים שנעשו בו. הענישה דרושה גם ליתר המעורבים בעניין, שאר בני המשפחה והעבריין עצמו, כדי להעמיד דברים באורם הנכון, על משמעותם העובדתית, המוסרית והחוקית, של מעשים, אשר בשום פנים ואופן אין להבליג על ביצועם" (הדגשה שלי, ב.א.ת.).

ואולם, האם יש בעובדות נשוא הדיון דנא, כדי להצדיק אימוץ הסדר כאמור, גם כאשר מהווה הוא על פניו, חריגה חדה לכאורה מן האיזון שאליו שואפת הפסיקה?

6. חזרנו ודחינו את מתן גזר הדין על מנת לאפשר לנאשם לשוב ולבחון ביחד עם סניגורו, את עמדתו בתיק, ואת התיחסותו אל העולה מתסקיר הקרבן שתמציתו הובאה בפניו במהלך הדיון הנ"ל.

בישיבה שנקבעה לצורך כך, הודיענו הנאשם כי אכן שב ושקל את הדברים, וכי החליט לחזור ולהודות הודייה מוחלטת בעובדות כתב האישום המתוקן, כשבליבו חרטה מלאה וכנה על מה שעולל למתלוננת.

על אף הודייתו זו של הנאשם במיוחס לו, עדיין לא נראה היה לנו לאמץ את הסדר הטיעון שהוצג בפנינו, ככתבו וכלשונו. סברנו כי סיומו של תיק זה, בדרך של הטלת עונש מאסר על תנאי בלבד על הנאשם, בנסיבות כאמור, איננו מתישב עם נוסחת האיזון כביטויה בפסק הדין בענין פלוני הנ"ל. שהרי, אין בעונש זה כדי לענות על שנים של סבל שנגרמו למתלוננת על ידי הנאשם, ואין בו כדי לבטא אף לא שמץ משאט הנפש שבית המשפט אמור וחייב לבטא לנוכח מעשים מסוג זה.

פנינו לפיכך אל הממונה על עבודות השירות ובקשנוהו לבחון אפשרות שיבוצו של הנאשם בעבודות שירות אותן יהיה עליו לרצות במסגרת עונש מאסר בפועל שבקשנו להטיל עליו, לתקופה של 6 חודשים. דא עקא, שתשובת הממונה היתה כי הנאשם לא יוכל לבצע עבודות כאמור. שבנו ופנינו אל הממונה ובקשנוהו לבדוק שוב, עבודות קלות במיוחד שיוכל לבצע. תשובתו היתה כי רופאת המיון שבדקה אותו הגיעה למסקנה **"באופן חד משמעי שהנ"ל אינו כשיר לעבוד"** וכך גם לגבי עבודות משרדיות שהצענו.

בנסיבות אלה, כאשר מצבו הבריאותי של הנאשם בן ה-78, מצטרף לאילוצים הנובעים מגילו המתקדם, ולמצב הראיות בתיק כמתואר לעיל, נראה לי כי הדרך הראויה ביותר ליישום היא אמוץ הסדר הטיעון כלשונו, גם אם בלב כבד.

שקלתי גם הצעת חברותי להטיל על הנאשם עבודות שירות למען הציבור, ואולם, משהונחה בפני חוות דעת הממונה, לפיה, אין האיש מסוגל לבצע עבודה כלשהי, הגעתי למסקנה שאין טעם בכך.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

7. אני מציעה איפוא לחברותי לאמץ את הסדר הטיעון כלשונו, ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת.

_____

ברכה אופיר תום, שופטת

אב"ד

השופטת תחיה שפירא.

הודאתו של הנאשם ניתנה בקול ענות חלושה, ורק לאחר תהפוכות רבות. גם עתה אינני מתרשמת כי הנאשם הפנים באופן מלא את אחריותו לנזק שגרם למתלוננת ולהשלכות מעשיו על עתידה.

גילו הגבוה ומצבו הבריאותי מקשים על דחיית הסדר הטיעון ושליחתו של הנאשם למאסר בפועל. גם עמדת המתלוננת והדאגה לשלומה מחייבים התחשבות בענין זה - ודי ברמיזא.

אך פטור בלי כלום - לטעמי אי אפשר. הנאשם חייב לכפר על מעשיו באופן ממשי. אם לא ניתן, למרות מאמצינו, להטיל עליו לבצע עבודות שרות במקום מאסר - יש לנקוט בדרך אחרת שתחייבו לשלם את חובו לחברה, בגופו.

על כן, אילו דעתי תישמע, בנוסף לענישה עליה הוסכם על פי הסדר הטיעון יש להורות כי הנאשם יבצע שרות לציבור, על פי סעיף 71א(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977, במשך 150 שעות לפחות, על פי תכנית שתוצע על ידי שרות המבחן ותקבל את אישורנו. המעט שניתן לצפות מן הנאשם בשלב זה הוא כי יביע הסכמתו וישתף פעולה לצורך כך.

ברור כי על שרות המבחן יהיה להכין את תכנית עבודות השרות כך שלמרות מגבלותיו יוכל הנאשם לבצען עד תומן.

מאחר ומגוון האפשרויות לביצוע עבודות השל"צ רחב וגמיש יותר, בטוחני כי יהיה ניתן לשלב את הנאשם במסגרת מתאימה.

_____

תחיה שפירא, שופטת

השופטת מרים סוקולוב.

אני מצטרפת לדעתה של חברתי כב' השופטת תחיה שפירא.

_____

מרים סוקולוב, שופטת

אשר על כן, ברוב דעות אנו מטילות על הנאשם את העונשים הבאים:

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

(א) מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום, לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, או, כל עבירת מין אחרת, להוציא, עבירה על סעיף 349א' לחוק העונשין.

(ב) פיצוי למתלוננת בגין הסבל והנזקים שנגרמו למתלוננת מידיו, ובגין היזקקותה לטיפול נפשי רצוף, עד היום, כתוצאה מהתעמרותו בה בילדותה, הכל, כמתואר לעיל.

הפיצוי הכספי יעמוד על סכום של 84,000 ₪, שיופקדו בקופת בית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך חודש מהיום, שאם לא כן, ישא סכום זה, הפרשי הצמדה ורבית כדין, החל מהיום ועד תשלומו בפועל.

המזכירות תעביר את סכום הפיצוי למתלוננת, והתביעה תוודא ביצוע ההעברה כאמור.

לא יעמוד הנאשם בתשלום כאמור לעיל, יטפל מנגנון הגבייה של בית-המשפט בגבייתו, ובהעברתו למתלוננת.

(ג) הנאשם יבצע עבודות שרות לציבור בהיקף של 150 שעות לפחות, על פי תוכנית שתובא לאישורנו על ידי שרות המבחן.

המזכירות תפנה אל שרות המבחן למבוגרים אשר יזמן את הנאשם אליו ויכין תכנית לבצוע שרות לציבור כאמור לעיל. תכנית העבודות תוגש לנו עד ליום 9.2.04.

הוסברו לנאשם משמעות הצו ומטרת השרות לציבור, וכן הוזהר בדבר השלכות הפרת הצו, והביע נכונות למלא אחר הוראותיו.

8. **הודעה לנאשם זכותו להגיש ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.**

ניתן והודע בפומבי, בנוכחות התובעת, הנאשם וסניגורו, היום, 19/01/2004.

ברכה אופיר תום, שופטת	***מרים סוקולוב, שופטת***	***תחיה שפירא, שופטת***

אב"ד

לאחר השמעת גזר הדין בפני הצדדים

הנאשם לשאלת בית המשפט אם הבנתי את משמעותו של גזר הדין (גזר הדין מוסר לנאשם):

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc

אני לא יודע איזה עבודות יתנו לי.

הסניגורית: אני אסביר לו (מסבירה לנאשם).

הנאשם:

לאחר שסניגוריתי הסבירה לי מה משמעות העבודות לטובת הציבור אני מסכים לבצעם.

הסניגורית:

כיוון שמדובר בפנסיונר והוטל עליו קנס מאוד גבוה אבקש לאפשר לו לשלם אותו בשיעורין.

<u>החלטה</u>

איננו מקבלות את בקשתה של הסניגורית לתשלום הפיצוי בתשלומים, נראה לי שהמינימום שזכאית לו נכדתו של הנאשם הוא הפיצוי המינימלי הזה שאותו עליו לשלם לה במלואו ומיידית.

המזכירות תעביר גזר דין זה כולל ההחלטה דנן, אל שירות המבחן למבוגרים לצורך הכנת תוכנית של"צ והגשתה בפנינו עד ליום 9.2.04, כמפורט בגזר הדין.

מספר הטלפון של הנאשם הוא - [redacted], איזור חיוג 03, וכן ניתן לזמנו באמצעות עו"ד מנדלמן.

ניתנה היום כ"ה בטבת, תשס"ד (19 **בינואר** 2004) **במעמד הצדדים.**

ברכה אופיר תום, שופטת	**מרים סוקולוב, שופטת**	**תחיה שפירא, שופטת**
אב"ד		

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\ce0419abb06793ad9fa3b478742368f29907e39cde6c5ae542110addce0fe05a.doc